

Beantwoording van de 7 vragen uit het Integraal afwegingskader voor beleid en regelgeving (IAK)

Het Integraal afwegingskader voor beleid en regelgeving bevat normen waaraan goed beleid of goede regelgeving dient te voldoen. Uitgebreide informatie vind je op www.naarhetiak.nl (klik dan op de tekst "Naar het IAK" in de linker kolom).

1. Wat is de aanleiding?

Implementatie van een aantal bepalingen uit richtlijn 2014/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende de vergelijkbaarheid van de in verband met betaalrekeningen aangerekende vergoedingen, het overstappen naar een andere betaalrekening en de toegang tot betaalrekeningen met basisfuncties (PbEU 2014, L 257).

2. Wie zijn betrokken?

De Betaalvereniging Nederland (vertegenwoordiger van betalingsdienstaanbieders) is betrokken vanwege haar kennis van het probleem en vanwege het feit dat zij dan wel de door haar vertegenwoordigde betalingsdienstaanbieders door het ontwerpbesluit worden geraakt. De Autoriteit Financiële Markten (AFM) is betrokken, omdat zij in het besluit belast wordt met het toezicht op de naleving en de handhaving van het ontwerpbesluit.

3. Wat is het probleem?

De gebrekkige transparantie en vergelijkbaarheid van de aangerekende vergoedingen van betaalrekeningen en de obstakels die het overstappen naar een andere betaalrekening in de weg staan, vormen nog steeds barrières voor de totstandkoming van een volledig geïntegreerde markt. Dit draagt bij aan de geringe mededingingsgraad in de retailbankingsector.

4. Wat is het doel?

De richtlijn en daarmee het ontwerpbesluit hebben tot doel om op termijn een effectief en soepel functionerende financiële mobiliteit mogelijk te maken. Hiertoe dienen de vergelijkbaarheid van betaalrekeningdiensten en de daaraan verbonden kosten te verbeteren om het overstappen naar een andere betaalrekening te stimuleren en om te voorkomen dat consumenten die grensoverschrijdend een betaalrekening willen openen en gebruiken, op basis van hun woonplaats worden gediscrimineerd.

5. Wat rechtvaardigt overheidsinterventie?

De te implementeren bepalingen uit de richtlijn eisen dat lidstaten hiertoe een wetgevingshandeling verrichten.

6. Wat is het beste instrument?

De te implementeren bepalingen uit de richtlijn eisen een wetgevingshandeling. In dit geval is wijziging van het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft en het Besluit bestuurlijke boetes financiële sector daarvoor het meest aangewezen.

7. Wat zijn de gevolgen voor burgers, bedrijven, overheid en milieu?

De bepalingen in het besluit betreffende de vergelijking van tarieven van betaalrekeningen (artikel I, onderdelen B en D) hebben tot doel het beter vergelijkbaar maken voor consumenten van de tarieven die verband houden met betaalrekeningen en de daaraan gekoppelde diensten. De kosten die betaaldienstverleners moeten maken om deze verplichtingen na te leven bedragen voor wat betreft artikel 4 van de richtlijn naar voorlopige schatting 2,5 miljoen euro aan eenmalige implementatiekosten en 3,5 miljoen euro aan jaarlijks terugkerende kosten. Voor artikel 5 van de richtlijn zijn de eenmalige implementatiekosten naar schatting 5 miljoen euro en de jaarlijks terugkerende kosten 3,5 miljoen euro. De eenmalige implementatiekosten om te voldoen aan artikel 20, tweede lid, van de richtlijn bedragen naar schatting 500.000 euro en de jaarlijks terugkerende kosten 64.000 euro.

In Nederland boden banken reeds vóór de inwerkingtreding van de richtlijn betaalrekeningen een overstapservice aan voor zowel consumenten als bedrijven. Deze overstapservice voldoet al grotendeels aan de verplichtingen die de richtlijn betaalrekeningen stelt aan een overstapdienst. De kosten van aanpassing van de bestaande overstapservice aan de richtlijneisen worden voorlopig geschat op 4 miljoen euro aan eenmalige implementatiekosten en 1,5 miljoen euro aan jaarlijks terugkerende kosten.

Bovengenoemde bedragen zijn voorlopige schattingen van de Betaalvereniging Nederland (BVN). BVN hanteert voor deze kosten een bandbreedte van plus of min 25% van genoemde bedragen.

De Autoriteit Financiële Markten (AFM) is in Nederland belast met het toezicht op de naleving en de handhaving van de verplichtingen uit de richtlijn. De implementatie van de richtlijn betaalrekeningen brengt enkele extra taken met zich mee voor de AFM. Zoals reeds in de Memorie van Toelichting bij de Implementatiewet toegang basisbetaalrekening is vermeld zullen de kosten daarvan – op grond van de Wet bekostiging financieel toezicht – door de financiële sector moet worden gedragen. De hoogte van deze kosten wordt geraamd op in totaal 150.000 euro per jaar.